

ГЕОРГИ КОНОВСКИ
КАРАНТИНАТА МЪЧИ

chitanka.info

— Здравсти... Аз съм, да... Охо, единадесет часа стана... Така е — по това време се събирахме на пицарията... Недей, че почнах и аз да се облизвам... Да, бе — носят ми салати у дома... Защо поръчки? Моят за какво е? Отива, изпълнява поръчката ми, носи...

Сега съм пред масата, сипвам си бяло вино... И аз се сещам... Направо бяс ме хваща на тая карантина. Като в затвор съм. Чудя се с коя да се хвана... Не, има работа. И аз от компютъра си работя, ама иначе...

Друго беше, друго...

Сутрин се спасявам от моя рано-рано. Към десет съм в службата. Тоя видиш, с оня похихикаш, трета ти разкаже топла клюка, пък ти й поднесеш още ароматна новост... И стане единадесет...

Да, нашето време... Ех, тая пицария! Помниш — като се съберем, като викнем по едно вино... За начало... Салатки — нали сме все на диета, все тестено не ядем... И току-що усвоените клюки — на масата. Тая разкаже, оная допълни, другите бързат да вадят и те сочните новинки...

Пък сега...

Умирам от скука! Какво моят? Ма, ти къде го видя? О, сама ходиш за салатата? Аз не бих могла... Да отида, да чакам, да нося обратно...

Не, не — не си стоя у дома. Какво да правя? Излизам, ама обикалям. Има магазини, има молове даже. Само тръгни — и ще намериш.

Вкъщи не е интересно. Занимавки? А, ти за книгите ми? Имам, много книги имам. Но той си ги е купувал, той си ги чете. За какво са ми тия измишльотини? И трябва да четеш, да си представяш, да помниш...

Друго си е да пуснеш телевизора. Тръгне серията, хората си говорят, общуват културно, никой не носи престилки, не готви, не мие съдове, не чисти... Какво аз? О, излъгала си се. Нали твърдят, че мъжете били по-добри готвачи? Е, моят го доказва. Научих го — сега от кухнята не излиза... Впрочем, да не те лъжа — идва в спалнята да прибере чашките от кафето. Ние сме си разделили труда — аз ги вземам от кухнята, той ги прибира и мие.

А сериалите са хубаво нещо, но свършват. Така — час върви и... Почва друг, вярно. Обаче, понякога пускат някакви глупости. Новини,

филми разни документални, къде какво имало по света...

Филми... За какво ми е да гледам и си представям Куба или Фиджи? По-добре ръка да пипне, вместо окото да се мъчи с представа. Аз от малка си зная. Око да пипне, ръка да види... Имаше в класа ни разни патки — купили си картичка с Ален Делон или Стефан Данаилов, гледат, въздишат, пъшкат...

Бе, я се разпъшкай с някой реален...

Опа, извинявай, увлякох се...

Тая карантина ме вбесява. Най-вече заради моичкия. Седнал си в хола, отворил книжка, още две-три метнал на дивана. И чете!!! Какво намира там? Защо не му е скучно? Та тоя може година да стои сам и няма да си омръзне...

Оня ден гледам — седи, затворил очи, тактува си с дясната ръка. Питам го — какво прави? Пък той слушал на ум някаква песен? На ум слушал???

Откача...

Вчера още по-зле. Пак затворил очи. Направо се стресна като влязох. Защо, бе джанъм? Бил гледал... Ама виж, моля ти се — бил гледал на ум филм!!! Не си пусне телевизора, хубав сериал да изгледа, да има за какво да поговорим... Филм гледал на ум...

На мен ми е скучно и в компания, тоя сам си стига...

Мразя подобни типове! Все се късат от колектива, все на интересни се правят, все не щат да са като мен...

Кога, бе, кога ще свърши тая карантина?

Че да се съберем женската компания като хората. Да седнем, да пийнем, да си поклюкарим...

Направо изтърках телефона от скука...

Хайде, до утре...

И да викна моя, чашите и чинията го чакат за миене... Нормална работа да свърши, стига се е лигавил с тия книги и акъла си.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.